

מצרים דיקטטורה, לא פחות

מן היום שהוכרז מצב צבאי במצרים עקב התפרצות המהומים בקהיר, בשבת השחורה של 26 לינואר, הוטלה גם בצנורה חמורה על העיתונות. עיתוני מצרים, שהכירו את הצנורה לא פעם משך השנים האחרונות, יודעים כי אין לזלזל בה: מספיק שהעיתון יעבור עברה קלה ביותר כדי שתופיע פלוגת שוטרים במשרדי המערכת ותסגור אותם עד להודעה חדשה.

אולם הפעם, לראשונה, אין העיתונאים מתחשבים ביותר בצנורה. ויש שהאים שהיו אסורים בפעמים קודמות ממלאים עתה את העמודים הראשונים, ההתקפות על הממשלה והמשרד הצבאי עצמו מחריפות והולכות. אפילו הכינוי "דיקטטורה" לא נמחק עלידי הצנורה.

רוב ההתקפות מתנהלות עתה סביב שאלה אחת: הבחירות. זה כבר פעמיים, מאז פוזר בית-הנבחרים לפני שלושה חודשים, שאחמד אל-הילאלי, ראש הממשלה, הודיע על מועד חדש לעריכת הבחירות. אך כל פעם הוסיף רבה המועד עלול להדחות: "זה תלוי בעבודה של הממשלה בהכנת בחירות צודקות", הוא הודיע.

על כירדני הצבא. השבוע הודיע אל-הילאלי סופית: הבחירות לבית-הנבחרים תתקיימנה בשבוע השלישי של חודש נובמבר. באותה הזדמנות הוא גם גילה מה הן ההכנות הדורשות זמן כה רב: הוא עומד להכניס שינויים בחוק הבחירות. במקום הבחירות האזוריות-אישיות שהיו נהוגות עד כה, הוא ינהיג בחירות יחסיות, כלומר לפי רשימות ארציות.

הסיבה לכך ברורה: בניגוד למתנגדיו, אין לאל-הילאלי מפלגה העומדת מאחוריו. ממשלתו מורכבת כולה מאנשים שלא הש' תיכּו מעודם למפלגה או אשר הורחקו או התפטרו ממפלגתם. בעוד מתנגדיו יכולים להעמיד מועמדים בכל אזור בחירות, אשר יישכו את קולות הבוחרים עלידי אישיותם או השתייכותם למקום, אין לאל-הילאלי מועמדים כאלה; ואינו יצטרך לסמוך על פנייה לבוחרים כגוף, לשכנע אותם לבחור בעד המושג "ממשלה", הנושא חשיבות כה רבה בין דלי העם.

אולם אם חשב אל-הילאלי כי הודעתו על מועד סופי לבחירות תסב לו הכרת-תודה או הערכה כלשהי, הרי טעה. כמעט כל העיתונים ואנשי הציבור נתפסו להצעתו בקול תדהמה גדול. "שינוי זה פירושו פגיעה בתחוקת המ" דינה!" כתב השבועון אל-מוסאווה. "רק מליאה של בית-הנבחרים יכולה להחליט על שינוי כזה. וכל עוד לא יכנס אל-הילאלי את הפרלמנט המפורז או יזכה ברוב בפרלמנט

ההצעה היא בעלת-ההוא

בכוכב המרובע מצאה רותי ארץ בשם ראשי המאויכנסת יצורים הנושאים על גופם סימני מפלגות האשר במקום ראשים יש להם רמקורים. אלה הביאו אותה למופקדת, שה מפלגת אנטי-אנטי אשר סמלה היא כוכב מחומש כעגליה של רותי.

חדש, אין לו כל סמכות חוקית לפגוע בת חוקה הקובעת במפורש כי הבחירות חייבות להיות אזוריות-אישיות.

זוהי דיקטטורה, לא פחות! צעקו עיר חוני הוופד. ראש הממשלה מנצל את מעמדו כמושל צבאי כדי לכפות את שלטונו על העם המצרי. הוא המכשול הרציני ביותר העומד בדרך הגשמת הביעותינו הלאומיות!

הדבר שהרגינו במיוחד את אנשי הוופד היא העובדה שהם עצמם הצביעו בעד הכרזת מצב צבאי ומינוי מושל צבאי. אלא שאו ניתן השלטון למוסטפא אל-נחאס. עתה נהנה אל-הילאלי מסמכויות אלה לפגוע בוופד. "אילו היה ראש הממשלה איש כנה היה מבטל את חוקי החירום", הודיע דובר הוופד.

הרי הם הנהיגו אחרי מאורעות השבת-הש' חורה — שבת שכבר נשכחה מיזמן. כל הא שמים הובאו לדין אך הילאלי עוד נשען על כירדני הצבא שהוועק.

ההתפרצויות לא עוררו אפילו תגובה קלה מראש הממשלה. הוא חיך את חיכוך הרחב תחת משקפי הקרן השחורות שלו — הוא ידע כי ברגע שההתקפות תהיינה באמת מסובכות יוכל להפסיקן, לכך תהיה דרושה רק חתימה של המושל הצבאי; פלוגת שוטרים הפועלת בפקודת הצנזור הראשי תראג לכך שההת פקות תיפסקנה. עד להודעה חדשה.

יותר כריסטיאן, פחות כותנות

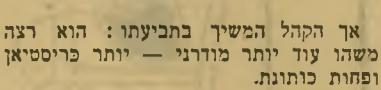
תמורת שתי לירות תראינה לך ארבע הגנשים היפות ביותר בעולם את כותנות ה' לילה שלהן!

כך הכריזו המודעות של הנשף הגדול, שעמד לערך באולם סנמה פאלאס — לקהיר. הגנשים היפות: ארבע מלכות יופי של דניה, פאריס, דוביל (מקום רחצה ליד התעלה האנגלית) והרייבירה — שבאו להציג בקהיר את האופנה הפריסאית האחרונה בכותנות לילה ובבגדיים. ערבב הנשף התמלא האולם מאות אנשים ששילמו את שתי הלירות והמתינו למראה

היפהפיות. משרק התחילה התצוגה נחבר שתתנהל לפי קווים היסטוריים: החל כאופנת המאה הקודמת וכלה, בהדרגה, בזה של היום. ומכיוון שהלבוש התמעט ככל שנעשה מודרני יותר, הפכה סיסמת הערב: "יותר מודרני! יותר מודרני!"

תחילה צעקו זאת רק הגברים, אך כעבור כמה דקות הצטרפו גם הנשים למקהלה הסק רנית. מדי הופיע אחת היפהפיות על הבמה, נשמעה תביעת הקהל להראות משהו יותר מודרני ויותר שקוף. לבסוף הופיעה כריסט' יאן דה'לווי, מלכת דוביל, בכותנת לילה, אופנת 1952: "הרבה כריסטיאן ומעט כו- תנות", כפי שתיארו אותה מדורי האופנה של עתוני קהיר למחרת.

ארבע מלכות היופי בהגיען לשרה התעופה של קהיר

יותר מודרני! יותר מודרני!

אך הקהל המשיך בתביעתו: הוא רצה משהו עוד יותר מודרני — יותר פריסטיאן ופחות כותנות.

הירדן שיגרת: לא חשוב

נסר אל-דין אל-נשאשיבי היה עסוק מאד. כראש משרד סוכנות אכבאר אל-יום בבירות, אחראי לשרות חדשותיה בלבנון, סוריה וה' ירדן, היו ידיו מלאות. בקהיר דרשה הנהלת אכבאר אל-יום זרם בלתי-פוסק של חומר לרשת עתוניה היומיים והשבועיים — ובירות רחשה מרוב מאורעות חשובים ומעניינים.

בעיקר העסיק את נסר אל-דין המצאו של הנסיך נאף הירדני בבירות. כאשר ביקשה ממשלת הירדן מהלבנונים שירחקו את הנסיך, פנה העתונאי הירדני אל הנסיך, במלון סאן גורג' המפואר, ראיין אותו, קיבל הסכמה לערוך רפורטזיה מצולמת שהפכה סנסציה באחר טאעה הקהירי, אחד מרשת השבועונים.

ביקורי טלאו ועוצר עיראק עבד אל-אילה בלחיית נורי אל-סעיד בבירות, סיפקו חומר נוסף. עד אשר עברה נקודת הכובד לעמאן, ונסר אל-דין החליט לנסוע לבירת הירדן, לכ' סות את המאורעות החשובים שהתרחשו או

תונבע ברעב. "אולי המפלגה תקציב לי קצת אוכל...?" שאלה באומץ לב שמקורו היה ביאוס. "מה? מה? שאל המנהיג. "אוכל? חזרה רותי. "רגע!" אמר המנהיג, לחץ על כפתור. כהרף עין נכנס לאולם אחד היצורים הפשוטים, בעלי הרמקולים. "ברר מה זה אוכל!" פקד המנהיג. "אנטי-ממשלה!" צעק היצור, ניגש לארון עצום שדמה לארכיון של תקליטים והוציא פנימה. "אוכל... הפתח שעל גופו, הכניס את התקליט פנימה. "אוכל... אמר התקליט. "אוכל: חומר עשוי חיות או צמחים אשר האדם הקדמון הכניס אותו אל פיו כדי לקיים את עצמו.

עמדו להתרחש שם. הוא נכנס לחדרו, החל אורו את מזודותיו. "מי שאינו בעד הוא נגד". בעודו עסוק בהכנותיו, נכנס לחדרו העתונאי האמריקאי ויין, סופר אסושייטד פרס בבירות. "הייתי בצירות הירדנית", הוא הודיע לאל-נשאשיבי. "הם מסרו לי שהוצאה פקודת מעצר נגדך אם תיכנס לירדן. אתה נאשם בקשירת קשר נגד בטחון המדינה."

תחילה חשב נשאשיבי את הדבר לבדיחה אולם משהודיע ויין כי הבריק את הידיעה למשרדו בקהיר בבקשה לשלחה לאה, הבין כי האמריקאי התכוון ברצינות. "יש לך מה למסור על העניין? המשיך האמריקאי לש- אול בניב מקצועי.

אל-נשאשיבי לא ידע מה לענות. הוא צנח על מיטתו כאילו חרב עולמו עליו. "הרי זה שקר!" הוא צעק. כיצד יכול אני לקשר נגד המדינה — אני, שהייתי ידיו ויועצו של המלך עבדאללה; אני, שניהלתי את שרות השידור שלו; אני, שעזבתי את מולדתי פלס- טין והייתי לירדני נאמן?

כי מאז עזב אל-נשאשיבי את שרות השי' דור הירדני, הפסיק את כל קשריו עם המ' דיניות, ראה את עצמו כעתונאי אשר תפקידו היחיד הוא לגלות ידיעות, למסור אותן לקור' או ללא כל התחשבות במקורן, בתוכן או בתוצאותיו על חוג זה או אחר. "יתכן כי איכזבתי את ממשלת הירדן על כי כתבתי את האמת גם עליה", הוא סיכם באנחה. "ומי שאינו בעד ממשלה ערבית הוא נגדה."

אך כעבור שעה קם אל-נשאשיבי, החזיר את מזודתו למקומה, יצא למשרדו. שם הת' יישב ליד שולחן העבודה שלו, שיגר מיברק למערכת הראשית בקהיר: "היום הודיע ציר הירדן בבירות כי הוצאה פקודת מעצר נגד העתונאי נסר אל-דין אל-נשאשיבי היושב בבירות, באשמת קשירת קשר נגד בטחון המדינה."

על המיברק ציין בעפרון אדום: "שיגרת, לא חשוב."

המהפכה הנהדרת שמה קץ לביזבוז טפשי זה, המציאה את הפיטאמין המוקצב לכל לולו מטעם מפלגתו, בהתאם למפתח המפלגתי הקבוע. שרידי אוכל שמורים במוזיאון המפלגה...